

РЕШЕНИЕ

№ 4478

гр. София, 05.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5185** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208–228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 09.01.2020 г., постановено по НАХД № 13026/2017 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 17-4332-012867/28.06.2017 г., издадено от Началник група към ОПП при СДВР, с което на И. В. И. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 20 лв. за извършено нарушение на чл.6, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.183, ал.2, т.1 от същия закон; и глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за извършено нарушение на чл.103 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.1, т.4 от същия закон.

Недоволен от така постановеното решение е останало наказаното лице, което с касационна жалба, подадена чрез адв.С., обжалва същото. В жалбата се излагат доводи за неправилност и необоснованост на постановеното решение. Твърди се, че не е установена компетентността на наказващия орган. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени оспореното НП. Не претендира разноски. В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – ОПП при СДВР, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура взема становище, че жалбата е неоснователна.

Административен съд София-град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения за това преклузивен срок по чл.211, ал.1 АПК, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима, а разгледан по същество, въпросът за нейната основателност почива на следните съображения:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 17-4332-012867/28.06.2017 г. на Началник група към ОПП при СДВР. Съдът е установил от фактическа страна, че същото е издадено въз основа на АУАН № Д127464/13.06.2017 г., съставен от полицейски инспектор при наказващия орган. Съдът е изтъкнал, че оспорените административни наказания са наложени основание чл.183, ал.2, т.1 от ЗДвП и чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното НП.

За извършване проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и НП, по делото пред СРС са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства. Въз основа на така събраните доказателства и установеното от фактическа страна, въззивният съд е извел правния извод, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, накърняващи правата на жалбоподателя. Съдът е посочил, че в АУАН и НП са посочени всички задължителни реквизити, изискуеми по силата на чл.42 и чл.57 ЗАНН. Районният съд е приел нарушенията за доказани по безспорен начин от обективна страна.

Съдебното решение страда от ред пороци, налагащи неговата отмяна.

Фактическите установявания на СРС са крайно оскъдни и се изчерпват с посочване на съставения срещу жалбоподателката акт. В съдебния акт не са намерили място нито датата, нито мястото на нарушенията, нито са описани изпълнителните им деяния. Нещо повече, в НП са установени две нарушения, за които поотделно са наложени административни наказания, но Съдът не ги е разграничил поотделно, а се е задоволил общо да впише, че ги намира за доказани.

По субективната страна на деянието районният съд е посочил, че жалб.А. е съзнавал общественоопасния му характер, предвиждал е последиците от него и е целял пряко тяхното настъпване. Освен че е взел отношение само по едното от двете деяния (неясно за кое точно от двете), Съдът е коментирал деяние на жалб.А., който не е бил страна по делото. По този начин ставя ясно, че в съдебното решение присъстват неясни мотиви. Мотивите са и повърхностни, тъй като не са обсъдени нито нарушенията материалноправни норми, нито административно-наказателните разпоредби. Тази непълнота и неяснота на съдебното решение препятства упражняването на ефективен касационен контрол върху правилността на съдебния акт.

На следващо място СРС не е взел отношение по компетентността на наказващия орган и не е обсъдил събраните доказателства в тази насока.

Изтъкнатите дотук пороци следва да бъдат преодоляни при едно ново разглеждане на

делото в първоинстанционния съд. Съдът следва да събере доказателства за заеманата от АНО длъжност към датата на издаване на НП и да формира изводи по компетентността на същия да налага административни наказания от вида на наложените на касационната жалбоподателка.

Предвид изложеното касационната инстанция следва да отмени първоинстанционното съдебно решение и да върне делото за ново разглеждане в Софийския районен съд.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 09.01.2020 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13026/2017 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане в Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.